

AUTOREFERAT HABILITACYJNY

dr Ewa Malchrowicz-Moško

SPIS TREŚCI

1. Imię i nazwisko	2
2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe	2
3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych	3
4. Omówienie osiągnięć naukowych oraz informacje naukometryczne	3
4.1. Osiągnięcie główne.....	4
4.2. Pozostałe publikacje.....	22
5. Aktywność naukowa w innych uczelniach i instytucjach naukowych	35
5.1. Staż naukowy.....	35
5.2. Współpraca z zagranicznymi uczelniami.....	35
5.3. Międzynarodowe szkoły letnie.....	36
5.4. Członkostwo w krajowych i międzynarodowych organizacjach i stowarzyszeniach naukowych.....	37
6. Udział w krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych	38
7. Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzujące naukę	40
7.1. Udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych.....	40
7.2. Recenzowanie publikacji naukowych.....	40
7.3. Członkostwo w komitetach redakcyjnych czasopism naukowych.....	41
7.4. Pełnienie funkcji redaktora special issues.....	41
7.5. Pełnienie funkcji promotora pomocniczego.....	41
7.6. Autorstwo podręczników akademickich.....	42
7.7. Udział w tworzeniu programu studiów.....	42
7.8. Wykłady na zagranicznych uczelniach.....	42
7.9. Prowadzone zajęcia dla studentów.....	43
7.10. Opieka nad kołem naukowym.....	43
7.11. Członkostwo w uczelnianych komisjach senackich.....	43
7.12. Inne.....	43
8. Nagrody i wyróżnienia	44

1. Imię i nazwisko

Ewa Malchrowicz-Moško

2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe

2017 – Dyplom ukończenia studiów podyplomowych „Akademia Dziedzictwa” powołanych przy Międzynarodowym Centrum Kultury oraz Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie

Tytuł pracy dyplomowej: *Znaczenie dziedzictwa kulturowego sportu dla rozwoju turystyki*

2016 – Uzyskanie tytułu doktora nauk o kulturze fizycznej (Wydział Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji, Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu)

Tytuł rozprawy doktorskiej: *Turystyka sportowa w społeczno-kulturowej perspektywie na przykładzie Miasta Poznania*

Promotor: dr hab. prof. AWF Marek Kazimierczak, promotor pomocniczy: dr hab. Karolina Buczkowska-Gołąbek

Recenzenci: prof. dr hab. Jerzy Kosiewicz (AWF Warszawa), dr hab. prof. AWFIS Piotr Godlewski (AWFiS Gdańsk)

2014 – Dyplom ukończenia studiów doktoranckich w zakresie nauk o kulturze fizycznej (Wydział Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji, Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu)

2012 – Dyplom ukończenia studiów podyplomowych z zakresu Etyki w Instytucie Filozofii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

2009 – Uzyskanie tytułu magistra turystyki i rekreacji (Wydział Turystyki i Rekreacji, Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu)

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

2019 – obecnie – adiunkt w Zakładzie Turystyki Sportowej, Katedra Kinezyjologii Sportu, Wydział Nauk o Kulturze Fizycznej, AWF Poznań

2016 – 2019 – adiunkt w Katedrze Humanistycznych Podstaw Turystyki i Rekreacji, Wydział Turystyki i Rekreacji, AWF Poznań

2012 – 2016 – instruktor w Zakładzie Kulturowych Podstaw Turystyki, Wydział Turystyki i Rekreacji, AWF Poznań

4. Omówienie osiągnięć naukowych oraz informacje naukometryczne

Wskaźnik cytowań według Web of Science: **103**, **h-index: 7**

Suma punktów MNiSW: **2053**

Sumaryczny współczynnik wpływu Impact Factor: **55,115**

Punkty po obronie pracy doktorskiej: 1864 pkt MNiSW (prace ujęte w Web of Science: 1264 pkt MNiSW)

Punkty przed obroną pracy doktorskiej: 189 pkt MNiSW

Osiągnięcie główne:

Cykl 7 artykułów naukowych pod wspólnym tytułem:

Masowe wydarzenia sportowe – motywacje uczestnictwa oraz skutki społeczno-środowiskowe dla destynacji turystycznych

Współczynnik wpływu Impact Factor dla osiągnięcia głównego: **18,269; 450 pkt MNiSW**

Publikacje po obronie pracy doktorskiej (2016 r.):

Artykuły w czasopismach z Listy Filadelfijskiej: 21 artykułów (1470 pkt MNiSW)

Pozostałe artykuły: 44

Rozdziały w monografii: 13

Podręczniki: 2

Publikacje, w których jestem pierwszym autorem: 52

Publikacje, w których jestem ostatnim autorem: 23

4.1. Omówienie osiągnięcia głównego

a1. Malchrowicz-Moško, E.; Gravelle, F.; Dąbrowska, A.; Leon-Guereno, P. Do years of running experience influence the motivations of amateur marathon runners? *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2020, 17, (2), article ID 585, DOI: 10.3390/ijerph17020585, Special Issue: Management and Promotion of Healthy Habits and Active Life

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,849, 70 pkt MNiSW

Wkład w powstanie artykułu: 70%

a2. Malchrowicz-Moško, E.; Waśkiewicz, Z. The impact of family life and marital status on the motivations of ultramarathoners: The Karkonosze Winter Ultramarathon case study, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2020, 17, (18), article ID 6596, DOI: 10.3390/ijerph17186596

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,849, 70 pkt MNiSW

Wkład w powstanie artykułu: 85%

a3. Malchrowicz-Moško, E.; Leon-Guereno, P.; Tapia-Serrano, M.A.; Sanchez-Miguel, P.A.; Waśkiewicz, Z. What encourages physically inactive people to start running? An

analysis of motivations to participate in Parkrun and City Trail in Poland, *Frontiers in Public Health*, 2020, 8, DOI: 10.3389/fpubh.2020.581017, Research Topic: Social Value for Health: Understanding, Framing and Capturing the Wider Psycho-social Outcomes of Health Interventions and Programmes

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,483, 70 pkt MNiSW

Wkład w powstanie artykułu: 60%

a4. Malchrowicz-Mośko, E.; Castaneda-Babarro, A.; Leon-Guereno P. On the way to the marathon – motivation for participating in mass running events among children and adolescents: results of the Poznan Half Marathon pilot study, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2020, 17, (14), article ID 5098, DOI: 10.3390/ijerph17145098

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,849, 70 pkt MNiSW

Wkład w powstanie artykułu: 80%

a5. Malchrowicz-Mośko, E.; Młodzik, M.; Leon-Guereno, P.; Adamczewska, K. Male and female motivations for participating in a mass cycling race for amateurs. The Skoda Bike Challenge case study, *Sustainability*, 2019, 11, (23), article ID 6635, DOI: 3390/su11236635, Special Issue: Sports Tourism and Sustainability

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,576, 70 pkt MNiSW

Wkład w powstanie artykułu: 75%

a6. Malchrowicz-Mośko, E.; Płoszaj, K.; Firek, W. Citius, Altius, Fortius vs. slow sport: A new era of sustainable sport, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2018, 15, (11), article ID 2414, DOI: 10.3390/ijerph15112414, Special Issue: Effect of Sport Activity on Health Promotion

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,468, 30 pkt MNiSW

Wkład w powstanie artykułu: 90%

a7. Malchrowicz-Mośko, E.; Botikova, Z.; Poczta, J. Because we don't want to run in smog – problems with the sustainable management of sport event tourism in protected areas

(a case study of national parks in Poland and Slovakia), *Sustainability*, 2019, 11, (2), article ID 325, DOI: 10.3390/su11020325, Special Issue: Sport and Sustainability

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,576, 70 pkt MNiSW

Wkład w powstanie artykułu: 70%

(Oświadczenie określające wkład w powstanie poszczególnych prac wraz z oświadczeniami współautorów zawarto w osobnych załącznikach)

W ostatnich latach masowe wydarzenia sportowe zyskały na znaczeniu w wymiarze społecznym i gospodarczym. Coraz więcej ludzi pragnie prowadzić zdrowy styl życia i aktywnie uczestniczyć w amatorskich zawodach sportowych. Wydarzenia tego rodzaju pełnią ważną rolę w rozwoju turystyki i budowaniu wizerunku destynacji turystycznych. Interesującym było dla mnie pytanie – co sprawia, że tak wielu ludzi bierze aktywny udział w m.in. biegach masowych oraz jaki jest wpływ tych wydarzeń na regiony turystyczne? Zwłaszcza bieganie stało się w Polsce sportem powszechnym, a imprezy biegowe – ważnym stymulatorem turystyki. Istotnym było zatem zbadanie, czym tak wielu biegaczy jest zmotywowanych do podejmowania tak wyczerpującej aktywności fizycznej i psychicznej oraz czy motywacje są zróżnicowane w zależności od zmiennych społeczno-demograficznych. W mojej pracy badawczej podjęłam próbę odpowiedzi na pytanie, jakie jest oddziaływanie masowych wydarzeń sportowych w Polsce na ich uczestników oraz na destynacje turystyczne. Badając powody, dla których ludzie biorą udział w masowych imprezach sportowych, mogłam przyrzeć się bliżej funkcjom, jakie imprezy te pełnią we współczesnym świecie i jakie potrzeby ludzkie są dzięki nim zaspokajane. Równie ważny był dla mnie wątek zbadania pozytywnych i negatywnych skutków społeczno-środowiskowych organizacji imprez masowych w destynacjach turystycznych znajdujących się na obszarach chronionych (obszary te są szczególnie ważne z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju turystyki sportowej). Moje zainteresowania naukowe oscyływały wokół oddziaływania wydarzeń sportowych na przedstawicieli różnych grup społecznych oraz wokół oddziaływania społeczno-środowiskowego tych imprez na obszary przyjmujące turystów sportowych ponieważ ta wiedza ma wartość aplikacyjną – pozwala lepiej zarządzać wydarzeniami sportowymi w Polsce oraz lepiej promować je w społeczeństwie. Cele główne prac koncentrowały się zatem na:

- rozpoznaniu motywacji do aktywnego udziału we współczesnych masowych wydarzeniach sportowych,
- analizie różnic w tych motywacjach ze względu na zmienne społeczno-demograficzne,
- poznaniu pozytywnych i negatywnych skutków społeczno-środowiskowych organizacji masowych wydarzeń sportowych w polskich parkach narodowych.

Badania zostały przeprowadzone na przestrzeni lat 2018-2020 metodą sondażu diagnostycznego łącznie wśród 1918 aktywnych uczestników masowych wydarzeń sportowych w Polsce (sportowców). W badaniu wykorzystano zwalidowany kwestionariusz MOMS (Motivations of Marathoners Scale) oraz MPAM-R (Motives for Physical Activity Measure – Revised).

Celem pracy *Do years of running experience influence the motivations of amateur marathon runners?* (ad. a1) było sprawdzenie, czy doświadczenie w bieganiu (ujęte w latach treningu) wpływa na motywację maratończyków. Badanie empiryczne przeprowadzono podczas 20. edycji maratonu w Poznaniu, jednej z największych i najpopularniejszych masowych imprez sportowych w Polsce.

W badaniu udział wzięło 493 maratończyków (29% respondentów stanowiły kobiety, a 71% mężczyźni). Osoby trenujące bieganie mniej niż 3 lata stanowiły 30%, 3-5 lat – 35.3%, 5-10 lat – 24.3%, a powyżej 10 lat – 10.3%. W sondażu diagnostycznym zastosowano polską wersję kwestionariusza MOMS zawierającego 56 elementy pogrupowane w 9 orientacji motywacyjnych biegaczy (Dybała 2013). Wcześniej przeprowadzone badania dotyczyły typologii sportowców i profili społeczno-demograficznych uczestników imprez biegowych (głównie zagranicznych) – półmaratonów, maratonów, ultra-maratonów, triathlonów lub ultra-triathlonów – oraz ich struktur motywacyjnych (m.in. Ogles i wsp. 2000, Ogles i Masters 2003, Knechtle i wsp. 2011, Nikolaidis i wsp. 2019). Jednak pomimo dostępnych wyników badań na temat motywacji do biegania istniała luka w wiedzy w tym zakresie, ponieważ związek pomiędzy motywacjami maratończyków a doświadczeniem w bieganiu nie był częstym przedmiotem badań.

Badania przeprowadzone w polskim kontekście społeczno-kulturowym wykazały, że dla maratończyków najważniejsze były grupy motywacji związanych z orientacją zdrowotną (5.46), osiągnięciem osobistych celów (5.05), samooceną (4.72), radzeniem sobie ze stresem (4.26), kwestią wagi (4.14), a następnie – nadawaniem sensu życiu (3.97), afiliacją (3.51), rywalizacją sportową (3.01) oraz uznaniem w oczach innych ludzi (2.85).

Przyjęto hipotezę, że staż biegowy różnicuje motywację biegaczy. Przeprowadzone analizy wykazały jednak, że doświadczenie w bieganiu nie było statystycznie istotnym czynnikiem mającym wpływ na motywację biegaczy biorących udział w maratonie, a doświadczeni biegacze nie wykazali różnic w motywacjach w stosunku do początkujących maratończyków. W 1995 roku Masters i Ogles badali cechy motywacyjne biegaczy maratonów, którzy mieli zróżnicowane doświadczenia związane z liczbą ukończonych biegów i znaleźli istotne statystycznie różnice (Masters i Ogles 1995). Praca, której jestem współautorem dotycząca biegaczy różniących się latami doświadczenia w bieganiu nie potwierdziła tych wyników badań. Przeprowadzona analiza nie dała podstaw do przyjęcia hipotezy o statystycznie istotnym wpływie doświadczenia biegowego na ocenę motywacji zawartych w kwestionariuszu MOMS przez respondentów.

Jednakże niektóre uzyskane wyniki były bliskie poziomowi istotności. Konieczne są zatem dalsze badania, aby lepiej zrozumieć ten problem i uzyskać lepszy wgląd w naturę udziału maratończyków w zawodach w związku z ich doświadczeniem w bieganiu. Dobrą metodą może być badanie o charakterze *longitudinal study*. Przeprowadzone badanie (o charakterze *cross-sectional study*) miało pewne ograniczenia, ponieważ nie pozwoliło na dokonanie wnioskowania przyczynowego między analizowanymi zmiennymi. W przyszłych badaniach gromadzenie danych w dwóch różnych momentach zapewniłoby szerszy zestaw danych i poszerzoną wiedzę na temat motywacji początkujących i doświadczonych maratończyków, która będzie przydatna m.in. dla osób zajmujących się zarządzaniem imprezami sportowymi oraz promocją sportu masowego.

Interesującą jest obserwacja, że druga i trzecia grupa respondentów (trenujących od 3 do 10 lat) wykazywały generalnie nieco wyższą motywację w większości wymiarów niż grupa pierwsza (trenująca poniżej 3 lat) oraz grupa czwarta (trenująca powyżej 10 lat). Wskazywałoby to zatem, że maratończycy z najkrótszym i najdłuższym stażem biegowym w badanej grupie wykazują generalnie niższą motywację do biegania.

Analizując motywacje doświadczonych biegaczy zauważyłam, że w literaturze przedmiotu brakuje odniesień do wpływu życia rodzinnego i stanu cywilnego na motywację ultramaratończyków, co przedstawiłam w pracy *The impact of family life and marital status on the motivations of ultramarathoners: The Karkonosze Winter Ultramarathon case study* (ad. a2). Dla biegaczy długodystansowych ukończenie ultramaratonu to nie tylko udział w biegu jako wydarzeniu sportowym, ale przede wszystkim długotrwały i wyczerpujący proces przygotowania fizycznego i psychicznego. Decyzja o udziale w ultramaratonie oznacza najczęściej wejście

w subkulturę biegaczy i przyjęcie nowej społecznej tożsamości. Udział w biegach długodystansowych spełnia kryteria „poważnego wyczynu” (Stebbins 1982), a nie chwilowej rozrywki. Biegacze długodystansowi poświęcają wiele czasu na doskonalenie technik biegania, dbanie o własne zdrowie (trening, sen, odżywianie), wyjazdy na imprezy sportowe czy konsultacje z bardziej doświadczonymi biegaczami (Shipway i wsp. 2013). Aby wziąć udział w biegu długodystansowym, sportowcy często muszą znacząco zmodyfikować swój dotychczasowy styl życia, co może mieć silny wpływ na relacje partnerskie i życie rodzinne (Loughran i wsp. 2014, Waśkiewicz i wsp. 2019). Aktualne badania nad związkiem partnerstwa i życia rodzinnego z aktywnością fizyczną i sportem generalnie stanowią niszę badawczą. Do tej pory ustalono jednak, że relacje prywatne mogą zarówno ułatwiać, jak i utrudniać uczestnictwo w czasie wolnym i korzystanie z niego. Goodsell i wsp. (2013) wskazali, że kontekst rodzinny może mieć istotny wpływ na motywację ludzi do biegania i powinien być brany pod uwagę przez badaczy, którzy analizują czynniki warunkujące długoterminowe zaangażowanie w aktywny wypoczynek.

Celem pracy było określenie wpływu stanu cywilnego i życia rodzinnego na motywację ultramaratończyków. W badaniu przeprowadzonym wśród uczestników Zimowego Ultramaratonu Karkonoskiego wzięło udział 267 polskich biegaczy. 76.5% badanych stanowili mężczyźni, a 23.5% - kobiety. Za pomocą skali MOMS motywacje biegaczy zostały zbadane wśród następujących grup osób: będących w związku/małżeństwie, singli, posiadających dzieci, nie posiadających dzieci, biegających samotnie, biegających z partnerem oraz osób, które rozstały się z partnerem z powodu braku wspierania pasji sportowej (pasji do biegania).

Ultramaratończycy ocenili ważność motywacji w następującej kolejności: orientacja zdrowotna (4,71), samoocena (4,49), sens życia (4,43), psychiczne radzenie sobie (4,42), osiągnięcie celu osobistego (4,22), afiliacja (3,42), kwestia wagi (3,07), konkurencja sportowa (2,94) oraz uznanie w oczach innych ludzi (2,55). Najwyżej oceniono zatem aspekty zdrowia fizycznego i psychicznego oraz rywalizacji z samym sobą, następnie aspekty nakierowane na interakcje społeczne z innymi ludźmi, a na końcu kwestie wyglądu zewnętrznego, kwestie związane z rywalizacją sportową z innymi sportowcami oraz zdobyciem uznania w oczach innych ludzi.

Główne wnioski z badań wskazują na afiliacyjne znaczenie współczesnego sportu (startu w ultramaratonie) dla singli trenujących bieganie w drugiej połowie życia oraz ukazują, jak osoby będące w związkach i posiadające dzieci realizują się poprzez udział w biegach

długodystansowych. Wynik testu porównującego motywacje singli i osób będących w związku okazał się istotny statystycznie dla skali realizacji celów osobistych – wyższy wynik został wskazany przez ultramaratończyków będących w związku. Wśród biegaczy poniżej i powyżej 35 roku życia (etap wchodzenia w średnią dorosłość) będących w związkach, wyniki okazały się istotne statystycznie dla motywacji osobistych osiągnięć i współzawodnictwa, które były wyższe u młodych par. Motywacje związane z konkurencją sportową okazały się ważniejsze dla osób będących w związkach, które nie posiadają dzieci. Sprawdzono także, czy motywacje były różne u osób, których partner biega lub nie biega. Wynik był istotny statystycznie dla skali afiliacji, wyższy w przypadku partnerów biegających. Badania pokazały zatem, że stan cywilny i życie rodzinne różnicują motywacje ultramaratończyków.

Wykazano także, że bieganie ultramaratonów może stanowić zagrożenie dla związku i relacji międzyludzkich, co jest zbieżne z wcześniejszymi badaniami jakościowymi przeprowadzonymi w Izraelu. Lev i Zach (2018) stwierdzili, że nawet jeśli jeden partner nie biega, ale wspiera partnera startującego w maratonie, to przyjęcie nowej tożsamości społecznej przez maratończyka i tak może zagrozić związkowi/małżeństwu, jeśli drugi partner nie dołącza do tej wspólnoty biegaczy. W przypadku ultramaratończyków sytuacja jest jeszcze bardziej skomplikowana i niebezpieczna dla związku i funkcjonowania rodziny, gdyż udział w ultramaratonie oznacza szczególnie dużo czasu spędzanego na treningach i zawodach sportowych. Warto zatem zachęcać osoby, które organizują masowe imprezy biegowe, aby promowały zrównoważone pod względem czasowym bieganie razem z partnerem, ponieważ wówczas może to być korzystne dla związku i rodziny.

Oprócz badania motywacji doświadczonych biegaczy za istotne uznałam także zbadanie motywacji osób, które dopiero rozpoczynają swoją przygodę z bieganiem. Poznanie czynników, które motywują do biegania osoby wcześniej nieaktywne fizycznie jest ważne z punktu widzenia polityki zdrowia publicznego, w tym zwłaszcza promocji zdrowia. Celem pracy *What encourages physically inactive people to start running? An analysis of motivations to participate in Parkrun and City Trail in Poland* (ad. a3) było rozpoznanie motywacji początkujących biegaczy, biorąc pod uwagę ich cechy społeczno-demograficzne.

Parkrun to inicjatywa polegająca na organizacji bezpłatnych, cotygodniowych biegów na czas na 5 km (w weekendowe poranki). Idea zyskała popularność międzynarodową i promuje sport dla wszystkich, niezależnie od ich doświadczenia biegowego, wyników i umiejętności sportowych,

wieku, płci czy statusu społecznego. Ma ona potencjał zwiększania aktywności fizycznej i promowania zdrowia, zwłaszcza wśród grup społecznych o niskim statusie ekonomicznym. Bieganie wymyka się dziś prostym podziałom na dyscypliny elitarne i nieelitarnie, gdyż jest wielowymiarowym współczesnym zjawiskiem społecznym. Biegi Parkrun odbywają się na prawie wszystkich kontynentach i gromadzą setki tysięcy amatorów biegania (Wiltshire i wsp. 2018). Podobną inicjatywą sportową jest City Trail Poland. Idea powstała w Polsce w 2010 roku i była odpowiedzią na brak 5 km biegów, w przeciwieństwie do rosnącej liczby maratonów i półmaratonów. Opierała się na założeniu, że bieganie jest odpowiednie dla każdego – również dla początkujących biegaczy oraz rodzin z dziećmi. Motywacje początkujących i niedoświadczonych biegaczy nie były wcześniej analizowane. Publikacje dotyczące motywacji w sporcie nie obejmowały badań tej grupy biegaczy, na tle większej ilości analiz zależności między motywacją do biegania długodystansowego a cechami społeczno-demograficznymi (m.in. Ogles i Masters 1995, Waśkiewicz i wsp. 2019, Nikolaidis i wsp. 2019).

W badaniu – sondażu diagnostycznym przeprowadzonym przy pomocy skali MOMS wzięło udział 165 uczestników Parkrun oraz City Trail (49.7% stanowili mężczyźni, a 50.3% - kobiety). Najwyżej oceniane motywacje przez początkujących biegaczy związane były z orientacją zdrowotną i osiągnięciem osobistych celów, natomiast najniżej oceniane motywacje związane były z uznaniem w oczach innych i rywalizacją. Prawie 75% badanych samodzielnie podjęło decyzję o rozpoczęciu biegania w Parkrun i City Trail, a statystycznie istotną (wyższą) różnicę stwierdzono na skali przynależności wśród osób zachęconych do biegania przez inne osoby. Wyniki pokazały również, że mężczyźni częściej rozpoczynali bieganie ze względu na motywacje związane z rywalizacją sportową, podczas gdy motywacje kobiet częściej dotyczyły chęci przynależności grupowej, radzenia sobie psychicznie, poszukiwania sensu życia i poczucia własnej wartości. Wyniki te są zgodne z wcześniejszymi badaniami dotyczącymi biegaczy długodystansowych (m.in. Ogles i Masters 1995, Waśkiewicz i wsp. 2019). Wraz z wiekiem poziom motywacji wynikający z osiągnięcia osobistych celów, współzawodnictwa i zdobywania uznania obniżał się. Skala przynależności była szczególnie ważna dla osób samotnych w porównaniu z biegaczami będącymi w związku małżeńskim lub w związku partnerskim. W przypadku osób, które nie posiadają dzieci, większe znaczenie miała skala uznania. Dla osób z wykształceniem średnim istotniejsza okazała się skala dotycząca poszukiwania sensu życia, w stosunku do osób z wykształceniem wyższym. Promowanie bezpiecznego biegania pod względem zdrowotnym

wśród osób, które nie mają doświadczenia z tą aktywnością, jest równie ważne, jak zachęcanie ich do biegania. Wszyscy biegacze stwierdzili bowiem, że chcieliby w przyszłości ukończyć maraton. Ponadto dzięki takim inicjatywom jak City Trail i Parkrun respondenci czuli się zmotywowani do prowadzenia aktywnego trybu życia na poziomie 4,98 w 7-stopniowej skali Likerta.

Badanie dostarczyło przydatnych informacji dla organizatorów sportu masowego w Polsce – tj. wpływu płci, wieku, wykształcenia, stanu cywilnego oraz życia rodzinnego na motywacje do biegania wśród osób wcześniej nieaktywnych fizycznie. Biegacze o wysokim statusie społecznym zwiększają swój udział w licznych biegach masowych, często podróżując, aby wziąć udział w prestiżowych maratonach. Zmieniają też uprawianą dyscyplinę, np. rozwijając własne umiejętności w kierunku triathlonu (Andersson i Getz 2020). Trudniejszym zadaniem wydaje się natomiast zachęcanie do ćwiczeń osób nieaktywnych fizycznie, nie mówiąc już o regularnej aktywności fizycznej zwłaszcza wśród członków niższych klas społeczno-ekonomicznych. Jest to istotny problem ze względu na fakt, iż brak aktywności fizycznej według WHO jest przyczyną około 5 mln zgonów rocznie. Dlatego tak ważne są inicjatywy promujące sport masowy w sposób otwarty i dostępny dla wszystkich, tj. Parkrun. Biorąc pod uwagę jego wkład w poprawę stanu zdrowia fizycznego i psychicznego obywateli (Stevinson i wsp. 2015, Rogerson i wsp. 2016, Morris i Scott 2019), mogą mieć pośredni wpływ na obniżenie kosztów publicznej opieki zdrowotnej. Szczególnie interesującą kwestią jest również fakt, że regularne „spotkania biegowe” stwarzają możliwości przynależności społecznej. Udział w nich może wiązać się z silnym poczuciem wspólnoty z innymi początkującymi biegaczami. City Trail to jedyna polska inicjatywa polegająca na regularnych biegach dla początkujących biegaczy, a Parkrun to jedyna przyjęta w Polsce międzynarodowa inicjatywa biegowa dla sportowych nowicjuszy.

Kolejną niszą w badaniach dotyczących masowych wydarzeń sportowych była kwestia motywacji dzieci do udziału w takich inicjatywach. Rynek imprez sportowych skierowanych do dorosłych staje się coraz bardziej nasycony, a coraz więcej nowych imprez skierowanych jest wyłącznie do dzieci i młodzieży. Wydarzenia masowe dla sportowców amatorów mogą być dobrym sposobem na zachęcenie młodych ludzi do regularnych ćwiczeń (Green 2005), na przykład w sytuacjach gdy zajęcia wychowania fizycznego nie spełniają w pełni tej roli.

Celem pracy *On the way to the marathon – motivation for participating in mass running events among children and adolescents: results of the Poznan Half Marathon pilot study* (ad. a4) było poznanie motywacji dzieci w wieku 12 lat do udziału w dziecięcych imprezach biegowych.

Badanie przeprowadzono metodą sondażu diagnostycznego z wykorzystaniem skali Motywów Aktywności Fizycznej (MPAM-R) w celu określenia, jaka motywacja jest najważniejsza dla młodych biegaczy i czy istnieją wśród nich różnice ze względu na płeć dziecka (skalę MOMS uznano za zbyt skomplikowaną dla tej kategorii wiekowej). Artykuł prezentuje wyniki badania przeprowadzonego podczas organizacji biegu dziecięcego towarzyszącego Półmaratonowi Poznańskiemu.

Najwyższe wartości uzyskała motywacja związana z zabawą i radością (6.01) podczas imprez sportowych, a najniższe motywacja związana z potrzebą interakcji i przynależności społecznej (3.96), która z kolei była wysoko oceniana przez starszych biegaczy (seniorów) we wcześniejszych badaniach (m.in. Malchrowicz-Moško i Poczta 2018). Aspekty związane z dobrą zabawą powinny zatem być szczególnie promowane podczas działań związanych z marketingiem wydarzeń sportowych dla dzieci i młodzieży w Polsce. Dziewczęta częściej niż chłopcy decydowały samodzielnie o własnym udziale w wydarzeniu biegowym (a nie pod wpływem innych – rodziców, nauczycieli, rówieśników itd.). Respondentów zapytano również, czy masowe imprezy biegowe zachęcają ich do regularnego, codziennego biegania. Dzieci oceniły ten wpływ średnio na 5,5 pkt w siedmiostopniowej skali Likerta w sferze deklaratywnej, jest to zatem pozytywne zjawisko z punktu widzenia promocji aktywności fizycznej.

Zrozumienie motywacji chłopców i dziewcząt jest ważne nie tylko po to, by przyciągnąć ich na imprezy sportowe, ale przede wszystkim po to, aby w przyszłości na nie powrócili i tym samym stali się stale zainteresowani aktywnością fizyczną i sportem. Badania sugerują, że aktywny udział w sporcie w szkole podstawowej wpływa na przyszłą strukturę motywacyjną nastolatków (Simpkins i wsp. 2009). Ponadto dzieci są bardzo „lojalnymi” uczestnikami wydarzeń sportowych – według przeprowadzonych badań pomimo młodego wieku potrafią brać udział w tej samej corocznej imprezie sportowej nawet siedmiokrotnie (Martin i wsp. 2019). Przyszłe analizy nad masowym uczestnictwem w wydarzeniach sportowych powinny obejmować również dzieci młodsze niż 12-latkowie ze względu na silny związek między wczesnym wiekiem rozpoczęcia startu w zawodach, a dalszym i ciągłym udziałem w danej imprezie sportowej.

Za ważny wątek badawczy uznałam również rozpoznanie motywacji do udziału w masowych imprezach rowerowych, które stanowią interesującą alternatywę dla popularnych współcześnie imprez biegowych i które były znacznie rzadziej poruszane w literaturze naukowej. Celem artykułu *Male and female motivations for participating in a mass cycling race for amateurs.*

The Skoda Bike Challenge case study (ad. a5) było rozpoznanie motywacji uczestnictwa w masowej imprezie rowerowej wśród kobiet oraz mężczyzn.

Część teoretyczna artykułu przedstawia przegląd literatury na temat motywacji w kolarstwie, korzyści zdrowotnych udziału w masowych imprezach sportowych oraz znaczenia imprez rowerowych dla zrównoważonego rozwoju regionów turystycznych. Motywacje skłaniające rowerzystów amatorów do udziału w masowych wydarzeniach sportowych stanowią niszę badawczą, ponieważ dotychczasowe badania dotyczyły głównie profesjonalnych i wykwalifikowanych miłośników kolarstwa (m.in. Rauter i Topic 2010). Badania empiryczne – sondaż diagnostyczny z udziałem 385 rowerzystów-amatorów zostały przeprowadzone podczas piątej edycji Skoda Bike Challenge w Poznaniu. W badaniu zastosowano podział motywacji według skali MPAM-R. Wyniki badań pozwoliły określić motywację respondentów oraz ukazały rozbieżności pomiędzy motywacją mężczyzn (75% respondentów) i kobiet (25% respondentów) w kolarstwie amatorskim.

Na podstawie wyników badań stwierdzono, że rowerzyści byli bardziej zmotywowani do udziału w masowych imprezach rowerowych ze względu na potrzeby związane z utrzymaniem sprawności fizycznej, a rowerzystki częściej były zorientowane na poczucie szczęścia płynące z jazdy na rowerze oraz na chęć prowadzenia zdrowego stylu życia. Wyniki badań są istotne dla organizatorów imprez rowerowych w regionach pragnących promować turystykę rowerową jako formę zrównoważonego rozwoju. Ponadto rosnący udział w imprezach rowerowych może prowadzić do częstszego, codziennego korzystania z rowerów jako środka transportu, co w przyszłości skutkuje regularnymi ćwiczeniami wykonywanymi przez obywateli.

Celem pracy *Citius, Altius, Fortius vs. Slow sport – A New Era of Sustainable Sport* (ad. a6) było ustalenie, jaki wpływ miało osiągnięcie celu sportowego na stopień zadowolenia z uczestnictwa w imprezie sportowej (na przykładzie biegaczy). Czy biegacze, którzy nie wyznaczyli sobie żadnego celu sportowego przed zawodami i pobiegli w półmaratonie dla przyjemności (zgodnie z zaprezentowaną w artykule ideą *slow sportu*), mogli osiągnąć taki sam poziom satysfakcji jak biegacze, którzy postawili sobie cel sportowy i osiągnęli go (zgodnie z ideą *Citius, Altius, Fortius*)?

W badaniu przeprowadzonym metodą sondażu diagnostycznego przy użyciu techniki wywiadu wzięło udział 560 biegaczy – uczestników półmaratonu w Poznaniu. Wyniki badań pokazały, że sportowcy, którzy nie wyznaczyli celu sportowego (biegali dla przyjemności,

towarzystwa, atmosfery, samego uczestnictwa itp.) odczuwali taki sam poziom satysfakcji (8.8) jak sportowcy, którzy osiągnęli zamierzony cel sportowy (8.8)¹. Okazało się zatem, że sport i aktywność fizyczna uprawiane dla przyjemności zgodnie z ideą slow sportu mogą zapewnić taki sam poziom satysfakcji, jak sport uprawiany w duchu Cititius, Altius, Fortius. Istotnym wnioskiem z badań było ustalenie, że wyznaczanie i osiągnięcie celu sportowego nie jest warunkiem wysokiego poziomu zadowolenia z aktywności fizycznej podczas masowej imprezy sportowej. Filozofia uprawiania sportu w wolnym stylu zyskuje na znaczeniu, ponieważ sporty realizowane zgodnie z ideą wolnego sportu mogą zapewnić taką samą satysfakcję, jak sporty uprawiane w duchu Citius, Altius, Fortius. Tradycyjnie rozumiany sport zwykle kojarzy się z szybkością i wydajnością, lecz idea slow sportu dociera do ludzi, którzy szanują swój organizm i nie chcą sobie szkodzić, a jednocześnie mają czas, aby wsłuchiwać się we własne ciało. Przekraczanie własnych fizycznych granic to ciekawe doświadczenie, ale nie warto tego robić za wszelką cenę. Slow sport to zatem satysfakcjonująca alternatywa tworząca nową przestrzeń dla kobiet, mężczyzn, osób młodszych oraz starszych, osób niepełnosprawnych, które wcześniej uważały, że nie mają predyspozycji do uprawiania aktywności fizycznej.

Doniesienia naukowe wskazują, że biegacze którzy doświadczają stanu flow podczas wyścigu nie czują bólu, wyczerpania, lecz odczuwają przyjemność z biegu (Jackson i Csikszentmihalyi 1999). Z przeprowadzonego badania wynika, że wysoki poziom satysfakcji wśród uczestników półmaratonu dostarczyła także aktywność fizyczna wykonywana nie do granic wytrzymałości².

Po rozpoznaniu co masowe wydarzenia sportowe dostarczają ich uczestnikom, za istotne uznałam również sprawdzenie, co wydarzenia te dostarczają regionom przyjmującym turystów sportowych. Wśród wątków oddziaływania masowych imprez sportowych na destynacje turystyczne szczególnie zainteresował mnie temat wzajemnych relacji pomiędzy sportem i ekologią. Naukowcy uznali Igrzyska Olimpijskie w Lillehammer 1994 jako potencjalne pochodzenie współczesnego zielonego ruchu olimpijskiego. Komitet organizacyjny zainicjował

¹ Niższy stopień zadowolenia z biegu (7.9) zadeklarowali tylko biegacze, którzy wyznaczyli sobie cel sportowy, ale nie osiągnęli go.

² Potwierdzeniem tej obserwacji mogą być słowa olimpijczyka R. Korzeniowskiego: ... *kiedy przestałem wyczynowo uprawiać sport, wynik przestał mieć znaczenie. Teraz cieszy mnie jakiś dobry czas w zawodach, ale to nie jest już mój główny cel. Dzisiaj biegam maratony, ale nie muszę nieustannie pobijać własnych osiągnięć. Wolę się tymi wydarzeniami cieszyć. Robię to po prostu dla samej przyjemności startowania, często z przyjaciółmi, a więc w dobrym towarzystwie i w ciekawych miejscach – na przykład w Bordeaux, w otoczeniu francuskich winnic (Zjednoczeni w marzeniach. 14 historii na medal, Polski Komitet Olimpijski, Warszawa 2020).*

ponad 20 projektów zrównoważonego rozwoju, aby zawody sportowe były przyjazne dla środowiska. W 1996 roku Karta Olimpijska została zmieniona w celu włączenia misji zrównoważonego rozwoju i poszanowania środowiska. Dalszy rozwój obejmował przyjęcie Agendy 21 dla Ruchu Olimpijskiego przez MKOl w 1999 roku, która (podobnie jak Agenda 21 Narodów Zjednoczonych dotycząca zrównoważonego rozwoju) nakreśliła zasady zrównoważonego rozwoju, które wszystkie organizacje biorące udział w procesie organizacji igrzysk olimpijskich muszą respektować. Zimowe Igrzyska Olimpijskie w Salt Lake City w 2002 roku jako pierwsze przeszły przez proces planowania i realizacji z nowymi zasadami ochrony środowiska (Ross i Leopkey 2017, Cantelon i Letters 2000, Trendafilova i wsp. 2008, Chappelet 2008).

Praca *Because We Don't Want to Run in Smog – Problems with the Sustainable Management of Sport Event Tourism in Protected Areas (A Case Study of National Parks in Poland and Slovakia)* (ad. a7) dotyczy zjawiska uprawiania aktywności fizycznej w parkach narodowych w Polsce i na Słowacji. Aktywność ta ma wieloletnie tradycje, jednakże wcześniej parki te były przede wszystkim miejscem indywidualnej (nie masowej) rekreacji, a także miejscem edukacji i spotkań z przyrodą. W ostatnim czasie natomiast na popularności zyskała turystyka sportowa, która charakteryzuje się udziałem turystów w masowych imprezach sportowych, głównie biegach o charakterze konkurencyjnym. Pomimo tego, że działalność ta odbywa się na obszarach chronionych, sport jest głównym priorytetem, a nie cele edukacyjne. Wartości naturalne pełnią podstawową funkcję wzbogacania przeżyć emocjonalnych, a odkrywanie dzikiej przyrody nie jest celem samym w sobie. Wydarzenia biegowe znajdują się obecnie na czele listy jako najpopularniejsze masowe wydarzenia sportowe w Polsce i na Słowacji. Organizatorzy masowych imprez sportowych coraz częściej poszukują atrakcyjnych lokalizacji, co często wpływa na popularność danego wydarzenia i prowadzi do większego zainteresowania mediów. To powoduje napięcia pomiędzy władzami parków narodowych a organizatorami imprez sportowych. Ponadto ludzie coraz chętniej podejmują aktywność fizyczną poza aglomeracjami miejskimi, nie tylko ze względu na piękne krajobrazy, ale także ze względu na czystość powietrza. Biegi uliczne organizowane w zanieczyszczonych miastach nie są tak atrakcyjne, jak imprezy w naturalnym terenie. Biegacze boją się brać udział w wyścigach organizowanych w zanieczyszczonych miastach ponieważ uważają, że może to prowadzić do spadku wydolności płuc. Czują się też dezorientowani wpływem biegu w takich warunkach na ich zdrowie. Jeden biegacz trenujący na

obszarze chronionym nie niszczy trwale ekosystemu, jeśli jednak biegaczy pojawiają się w parku setki czy tysiące, to pojawia się duży problem. Limity uczestników sprawy nie rozwiązują, ponieważ park narodowy teoretycznie jest wspólnym dobrem publicznym i powinien być dostępny dla wszystkich obywateli. W artykule przedstawiono także korzyści zdrowotne płynące z podejmowania aktywności fizycznej na terenach niezurbanizowanych.

W pracy skupiono się na obszarach chronionych w Polsce i na Słowacji głównie dlatego, że kraje te rozważały zorganizowanie wspólnie jednej z największych imprez sportowych na świecie: zimowych igrzysk olimpijskich (2022). Celem badania było poznanie stosunku władz polskich i słowackich parków narodowych do organizacji masowych imprez sportowych na obszarach chronionych.

Badanie przeprowadzono metodą sondażu diagnostycznego techniką wywiadu z dyrektorami polskich i słowackich parków narodowych.

Wyniki badań wskazały, jaki jest stan rozwoju turystyki imprez sportowych na obszarach chronionych w obu krajach. W artykule przeanalizowano reakcję władz polskich i słowackich parków narodowych na zmieniające się potrzeby społeczne w zakresie rozwoju fizycznego. Obecnie brakuje strategicznego podejścia do rozwoju turystyki sportowej w parkach narodowych w Polsce i na Słowacji ponieważ władze dostrzegły odmienne potencjalne skutki pozytywne i negatywne. Odpowiedzi udzielone w wywiadach tworzą obraz, który wskazuje na zróżnicowane podejście do kwestii dopuszczania organizacji wydarzeń sportowych na terenach parków narodowych. Okazuje się, że praktyka na tych obszarach jest różna w poszczególnych parkach oraz krajach. W celu organizacji mega-wydarzeń sportowych w tej części Europy niezbędnym jest uporządkowanie polityki wewnątrz krajowej w polskich parkach narodowych, a następnie wypracowanie wspólnych regulacji prawnych na poziomie międzynarodowym, tj. polsko-słowackim.

Najczęściej podawanym przez władze parków narodowych argumentem przemawiającym za organizacją imprez sportowych na obszarach chronionych było stwierdzenie, że chociaż głównym celem parku narodowego jest ochrona przyrody, to parki powinny być też udostępniane dla różnych form działalności ludzkiej (w tym rekreacyjnej) pod warunkiem, że nie szkodzi to przyrodzie. Władze parku starają się kierować ruchem turystycznym wyznaczając miejsca do uprawiania sportu, co zapobiega nadmiernej i niekontrolowanej antropopresji. Uznano również, że wydarzenia sportowe mają znaczenie ponieważ promują aktywny wypoczynek i zdrowy styl życia

wśród społeczeństwa. Ponadto, jeśli społeczność lokalna jest zaangażowana w organizację takich wydarzeń, a nie są one „zlecane” interesariuszom zewnętrznym, może to stać się dobrym sposobem na poprawę współpracy i zaangażowania ludności miejscowej, na których ostatecznie wpływa również organizacja takich wydarzeń (tj. promocja zdrowia). Na podstawie przeprowadzonych wywiadów stwierdzono także, że niektóre władze parków nie tylko wyrażają zgodę na organizację imprez sportowych, ale wręcz coraz częściej sami stają się ich organizatorami, współorganizatorami lub propagatorami. Władze parków starają się przy tym, aby imprezy sportowe nie miały masowego charakteru, aby nie obciążać nadmiernie tych obszarów. Zazwyczaj biegi organizowane są na istniejących szlakach (co może jednak przeszkadzać miłośnikom przyrody poszukującym ciszy i spokoju). Należy jednak podkreślić, że pod względem dopuszczanej liczby odwiedzających poszczególne parki różnią się między sobą. Władze wybranych parków uznały także, że imprezy sportowe promują też same parki i ich inicjatywy.

Najczęściej przedstawianymi kontrargumentami były natomiast stwierdzenia, że organizacja biegów masowych na obszarach chronionych stoi w sprzeczności z misją i zadaniami parku narodowego. Warto zwrócić uwagę, iż biegacze nie zwiedzają i nie poznają walorów krajobrazowych i przyrodniczych parku narodowego, a ich celem nadrzędnym jest pokonanie wyznaczonej trasy w jak najkrótszym czasie. Biorąc więc pod uwagę potencjalnie negatywny wpływ na przyrodę i konflikty interesariuszy wydawanie zezwoleń na imprezy, których głównym celem jest rywalizacja sportowa, jest w niektórych parkach ograniczane. Takie parki preferują organizację imprez o charakterze przede wszystkim rekreacyjnym i rodzinnym. Władze nie akceptują każdej formy turystyki w parkach narodowych. Ich zdaniem masowość i sezonowość niektórych form turystyki sportowej stwarza zagrożenie dla środowiska poprzez przekraczanie chłonności terenu, powodując degradację terenu, nasilenie deptania roślin, odstraszenie zwierząt i wchodzenie turystów sportowych do stref zakazanych. Dlatego zdaniem niektórych dyrektorów parków masowe uprawianie sportu powinno odbywać się poza tym terenem obszarów chronionych, który zajmuje tylko 1% powierzchni Polski.

W badaniu starano się odpowiedzieć na dość trudne pytanie – co jest ważniejsze – wydarzenia sportowe czy ochrona przyrody, którą władze parków powinny traktować priorytetowo, zajmując się turystyką na terenach przyrodniczych. Wydaje się oczywistym, że ochrona przyrody powinna odgrywać główną rolę, ale jak przedstawiono w artykule, było wiele

przykładów wydarzeń sportowych w parkach narodowych, gdy nastroje społeczne były bliższe lobbystom sportowym niż ekologom.

Wyniki badań nad oddziaływaniem imprez sportowych w Polsce dotyczyły ich wpływu na sportowców w nich uczestniczących oraz na destynacje turystyczne. Większość prac dotyczyła motywacji do udziału we współczesnych wydarzeniach sportowych – w ten sposób starałam się ustalić, jakie korzyści dostarczają one aktywnym uczestnikom tych wydarzeń. Wyniki badań pokazały, że struktura motywacyjna uczestników masowych wydarzeń sportowych jest zróżnicowana w zależności od czynników społeczno-demograficznych, tj. wiek, płeć, wykształcenie, stan cywilny. Ukazano także potencjalne pozytywne oraz negatywne skutki rozwoju turystyki eventów sportowych w destynacjach turystycznych na przykładzie parków narodowych. Analizy zostały zaprezentowane na tle idei rozwoju zrównoważonego. Pomimo optymistycznego zazwyczaj podejścia organizatorów imprez sportowych okazało się, że nie powodują one tylko skutków pozytywnych, a poznanie potencjalnych skutków negatywnych jest istotne dla regionów turystycznych, które chcą rozwijać się w sposób zrównoważony poprzez rozwój sportu masowego.

Główne konkluzje z przeprowadzonych analiz są następujące:

- stan cywilny i życie rodzinne (posiadanie dzieci) różnicują motywacje biegaczy długodystansowych (ultramaratończyków),
- staż biegowy (wyrażony w latach treningu) nie różnicuje motywacji biegaczy długodystansowych (maratończyków),
- płeć, wiek, wykształcenie, stan cywilny i życie rodzinne (posiadanie dzieci) różnicują motywacje początkujących biegaczy,
- dzieci wykazują odmienne od osób starszych motywacje do biegania, wśród nich najważniejszym aspektem jest dobra zabawa dostarczana przez imprezy biegowe, a najmniej istotnym aspektem jest motyw afiliacyjny,
- kobiety wykazują nieco odmienną od mężczyzn motywację do udziału w masowych imprezach rowerowych – ukierunkowują się bardziej na aspekty psychologiczne, a mężczyźni na sprawność fizyczną,
- udział w imprezie biegowej bez wyznaczania sobie przed zawodami osiągnięcia celu sportowego dostarcza taki sam poziom satysfakcji z udziału w wyścigu, jak wyznaczenie sobie wyniku sportowego i osiągnięcie go,

- władze wybranych do badań parków narodowych zaprezentowały odmienne podejście w zakresie polityki zarządzania zrównoważonym rozwojem turystyki eventów sportowych na obszarach chronionych oraz dostrzegały szereg pozytywnych oraz negatywnych skutków odwiedzin turystów sportowych na tych terenach.

Mając na uwadze powyższe stwierdzenia, istnieje konieczność przygotowywania odmiennych strategii marketingowych przez organizatorów masowych imprez sportowych dostosowanych do różnych grup społecznych, tj. kobiety, mężczyźni, dzieci, seniorzy, single. Niezbędna jest również współpraca organizatorów z władzami terenów chronionych, na których odbywają się imprezy sportowe celem wypracowania wspólnego podejścia w zakresie zrównoważonego rozwoju turystyki sportowej oraz ochrony terenów naturalnych. Wypracowanie wspólnej strategii dotyczy również kooperacji pomiędzy władzami poszczególnych parków narodowych. Konieczne są także konsultacje międzynarodowe podczas starań o organizację mega-wydarzeń sportowych w tej części Europy, aby aspekty sportowe i gospodarcze nie były ważniejsze od ochrony przyrody.

Piśmiennictwo:

Andersson, T.; Getz, D. Specialization versus diversification in the event portfolios of amateur athletes, *Scand J Hosp Tour.* 2020, 20.

Cantelon, H.; Letters, M. The making of the International Olympic Committee environmental policy as a third dimension of the Olympic Movement, *International Review for the Sociology of Sport*, 2000, 35 (3).

Chappelet, J.L. Olympic environmental concerns as a legacy of the Winter Games, *The International Journal of the History of Sport*, 2008, 25 (14).

Dybała, M. Polska adaptacja kwestionariusza motywów biegaczy do biegania, *Rozprawy Naukowe Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu*, 2013, 40.

Goodsell, T. L.; Harris, B. D.; Bailey, B. W. Family status and motivations to run: a qualitative study of marathon runners, *Leis. Sci.* 2013, 35.

Green, B.C. Building Sport Programs to Optimize Athlete Recruitment, Retention and Transition: Toward a Normative Theory of Sport Development, *J. Sport Manag.* 2005.

Jackson, S.; Csikszentmihalyi, M. *Flow in Sports*, Human Kinetics: Champaign, 1999.

Knechtle, B.; Knechtle, P.; Lepers, R. Participation and performance trends in ultra-triathlons from 1985 to 2009, *Scand. J. Med. Sci. Sports* 2011, 21.

Lev, A.; Zach, S. Running between the raindrops: Running marathons and the potential to put marriage in jeopardy, *International Review for the Sociology of Sport*, 2018, 55.

Loughran, M.J.; Hamilton, D.; McGinley, M. Motivations and perceived benefits of marathoning: An exploratory study, *Athl. Insight* 2014, 5.

Malchrowicz-Moško, E.; Poczta, J. Running as a Form of Therapy. Socio-Psychological Functions of Mass Running Events for Men and Women, *Int. J. Environ. Res. Public Health*, 2018, 15.

Martin, A.J.; Batty, R.; Thompson, A.; Kuchar, R.; Pancoska, P. An examination of children's motives for triathlon participation as a function of age, *Ann. Leis. Res.* 2019, 22.

Masters, K.S.; Ogles, B.M. An Investigation of the Different Motivations of Marathon Runners with varying degrees of experience, *J. Sport Behav.* 1995, 18.

Morris, P.; Scott, H. Not just a run in the park: a qualitative exploration of parkrun and mental health, *Adv Ment Heal.* 2019, 17.

Nikolaidis, P.T.; Alvero-Cruz, J.R.; Villiger, E.; Rosemann, T.; Knechtle, B. The Age-Related Performance Decline in Marathon Running: The Paradigm of the Berlin Marathon, *Int. J. Environ. Res. Public Health* 2019, 16.

Nikolaidis, P.T.; Chalabaev, A.; Rosemann, T.; Knechtle, B. Motivation in the Athens Classic Marathon: The Role of Sex, Age, and Performance Level in Greek Recreational Marathon Runners, *Int. J. Environ. Res. Public Health*, 2019, 16.

Ogles, B.M.; Masters, K. Obligatory running and gender: an analysis of participative motives and training habits, *Int J Sport Psychol.* 1995, 23.

Ogles, B.M.; Masters, K.S.; Kevin, S. Older versus younger adult male marathon runners: Participative motives and training habits, *J. Sport Behav.* 2000, 23.

Ogles, B.M.; Masters, K.S. A typology of marathon runners based on cluster analysis on motivations, *J. Sport Behav.* 2003, 26.

Rauter, S.; Topic, M.D. Sport activity and sport motives of mountain bikers and road cyclists, *Ido Mov. Cult.* 2010, 10.

Rogerson, M.; Brown, D.K.; Sandercock, G.; Wooller, J.; Barton, J. A comparison of four typical green exercise environments and prediction of psychological health outcomes, *Perspect Public Health*, 2016, 136.

Ross, W.; Leopkey, R. The adoption and evolution of environmental practices in the Olympic Games, *Managing Sport and Leisure*, 2017, 22(1).

Shipway, R.; Holloway, I.; Jones, I. Organisations, practices, actors, and events: Exploring inside the distance running social world, *Int. Rev. Sociol. Sport*, 2013.

Simpkins, S.D.; Vest, A.E.; Becnel, J.N. Participating in Sport and Music Activities in Adolescence: The Role of Activity Participation and Motivational Beliefs During Elementary School, *J. Youth Adolesc.* 2009, 39.

Stebbins, R.A. Serious leisure: A Conceptual Statement, *Sociol. Perspect.* 1982, 25.

Stevinson, C.; Wiltshire, G.; Hickson, M. Facilitating participation in health-enhancing physical activity: a qualitative study of parkrun, *Int J Behav Med.* 2015, 22.

Taks, M. Social sustainability of non-mega sport events in a global world, *Eur. J. Sport Soc.* 2013, 10.

Trendafilova, S.; McCulloch, B.; Phafli, M.; Nguyen, S.; Casper, J.; Picariello, M. Environmental sustainability in sport: Current state and future trends, *Global Journal of Advances in Pure & Applied Sciences*, 2014.

Waśkiewicz, Z.; Nikolaidis, P.T.; Chalabaev, A.; Rosemann, T.; Knechtle, B. Motivation in ultra-marathon runners, *Psychol. Res. Behav. Manag.* 2019, 12.

Wiltshire, G.R.; Fullagar, S.; Stevenson, C. Exploring *parkrun* as a social context for collective health practices: running with and against the moral imperatives of health responsabilisation, *Sociol Health Illn.* 2018, 40.

4.2. Omówienie pozostałych publikacji

Moje pozostałe publikacje (szczególnie po obronie pracy doktorskiej) w 90% są kontynuacją osiągnięcia głównego i dotyczą turystyki sportowej oraz oddziaływania wydarzeń sportowych w wymiarze społeczno-kulturowym, ekonomicznym oraz ekologicznym (szczegółowy

wykaz wszystkich prac znajduje się w osobnym załączniku). Wśród najważniejszych publikacji o charakterze interdyscyplinarnym znajdują się m.in. następujące artykuły:

b1. Malchrowicz-Moško E., Wieliński D., Adamczewska K. Perceived benefits for mental and physical health and barriers to horseback riding participation. The analysis among professional and amateur athletes, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2020, 17, (10), article ID 3736, DOI: 3390/ijerph17103736, Special Issue: Management and Promotion of Healthy Habits and Active Life

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,849, 70 pkt MNiSW

Jedną z ważniejszych masowych imprez sportowych w Polsce promującą amatorskie oraz profesjonalne jeździectwo jest obecnie Cavaliada. Celem pracy *Perceived Benefits for Mental and Physical Health and Barriers to Horseback Riding Participation. The Analysis Among Professional and Amateur Athletes* było rozpoznanie postrzeganych przez miłośników jeździectwa korzyści dla zdrowia psychicznego i fizycznego wynikających z udziału w sporcie charakteryzującym się kontaktem ze zwierzęciem. W czasach rosnącej popularności aktywnego wypoczynku (również jeździectwa) ważne jest poznanie postrzeganych korzyści dla zdrowia psychicznego i fizycznego przez współczesnych jeźdźców, a także ich motywacji i barier do tego sportu. Twierdzi się również, że jeździectwo to sport zdominowany przez kobiety, a turystyka konna przyczynia się do rozwoju lokalnej gospodarki i społeczności. Badania empiryczne przeprowadzono wśród 2651 jeźdźców – uczestników Cavaliady. W badaniu wykorzystano metodę sondażu diagnostycznego za pomocą kwestionariusza EBBS (Exercise Benefits/Barriers Scale), który zawierał 43 elementy. Wyniki badań wykazały, że zdaniem respondentów pozytywny wpływ jeździectwa na psychikę człowieka jest bardziej odczuwalny niż na zdrowie fizyczne (zarówno kobiety, jak i mężczyźni wśród pięciu najwyżej ocenionych elementów skali EBBS wskazali pozytywny wpływ jeździectwa na zdrowie psychiczne). Pozytywny wpływ jeździectwa na sferę psychiczną jest najprawdopodobniej uwarunkowany relacją z żywym zwierzęciem, która wyróżnia dyscyplinę na tle innych sportów. Ponadto, mężczyźni wyżej oceniali korzyści społeczne i psychologiczne, podczas gdy kobiety bardziej doceniały pozytywny wpływ jeździectwa na ich cieleśność/fizyczność. Amatorzy chętniej stwierdzali, że jazda konna poprawia ich zdrowie oraz samopoczucie. Profesjonaliści natomiast wyżej ocenili szereg aspektów związanych z pozytywnym wpływem jeździectwa na ich organizm: zwiększenie siły mięśniowej, napięcia

mięśniowego, wytrzymałości fizycznej, a także poprawę koncentracji oraz samooceny. Dostrzegane korzyści zdrowotne płynące z jeździectwa dla zdrowych ludzi (zwłaszcza mężczyzn) były dotychczas rzadko analizowane przez badaczy, ponieważ wcześniejsze analizy skupiały się głównie na możliwościach terapeutycznych jazdy konnej. Biorąc pod uwagę przedstawione w artykule wyniki badań, promocja i rozwój jeździectwa powinny uwzględniać znoszenie wskazanych przez respondentów barier, które są przede wszystkim związane z wysokimi kosztami oraz problematyczną dostępnością infrastruktury do uprawiania tej dyscypliny w dużych aglomeracjach miejskich. Strategie pokonywania tych barier oraz motywowania do jazdy konnej (również mężczyzn) mogą pomóc nieaktywnym fizycznie osobom (zwłaszcza z cywilizacyjnymi zaburzeniami psychicznymi) w uzyskaniu lepszej jakości życia.

b2. Malchrowicz-Moško, E. Can she run or scream while travelling? Is sports tourism halal or haram? Management of sports travels of Muslim women in the era of West-East dichotomy, *European Research Studies Journal*, Issue 1/2021

100 pkt MNiSW

Celem artykułu było zaprezentowanie zjawiska turystyki *halal* jako coraz bardziej popularnego nurtu w branży turystycznej i próba określenia w niej roli sportu. Artykuł opisuje możliwości oraz bariery muzułmańskich kobiet do uczestnictwa w turystyce sportowej. W pracy przedstawiono możliwe formy aktywnego wypoczynku współczesnych kobiet w kulturze Islamu. Artykuł składał się z trzech części. Pierwsza część przedstawia aktualne trendy w turystyce islamskiej. Druga część analizuje miejsce sportu kobiecego (zarówno profesjonalnego, jak i rekreacyjnego) w kulturze Islamu. Ostatnia część to próba ukazania synergii sportu i turystyki w świetle wartości islamskiego kręgu kulturowego. Z punktu widzenia nauk o Islamie można przyjąć, że sport kobiecy, turystyka i turystyka sportowa są dopuszczalne, jeśli spełnione są warunki, tj. te dotyczące odpowiedniego ubioru, charakteru sportu czy miejsca wykonywania aktywności fizycznej. Jednak ze względu na panujące uwarunkowania społeczno-kulturowe sport nie jest (jeszcze) ważnym elementem turystyki muzułmańskiej. W artykule wskazano, jak dużym wyzwaniem jest zarządzanie sportem w turystyce islamskiej – omówiono wybrane problemy związane z zarządzaniem turystyką sportową i imprezami sportowymi dla Muzułmanów. Niszę badawczą stanowiła analiza związku między uprawianiem sportu w podróży (turystyka sportowa) a Islamem, zwłaszcza z punktu widzenia współczesnych kobiet.

b3. Malchrowicz-Moško E., Poczta J. A Small-Scale Event and a Big Impact – Is This Relationship Possible in the World of Sport? The Meaning of Heritage Sporting Events for Sustainable Development of Tourism – Experiences from Poland, *Sustainability*, 2018, 10, (11), article ID 4289, DOI: 10.3390/su10114289, Special Issue: Sustainable Heritage Management

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,592, 20 pkt MNiSW

Na świecie dominują obecnie badania nad wpływem ekonomicznym mega-wydarzeń sportowych, takich jak igrzyska olimpijskie. Dotychczasowe badania dotyczą najczęściej materialnej spuścizny imprez sportowych (tzw. *tangible legacy*) – na przykład infrastruktury sportowej, która powstaje dzięki organizacji danej imprezy. Znacznie mniej analiz dotyczy skutków społeczno-kulturowych wydarzeń sportowych czyli tzw. dziedzictwa niematerialnego (*intangible legacy*) zwłaszcza w kontekście imprez sportowych mniejszej skali (np. *sporting legacy* – wpływ imprez na zachęcanie ludzi do uprawiania sportu). Badania nad dziedzictwem imprez sportowych w Polsce generalnie wciąż stanowią stosunkowo dużą niszę badawczą, pomimo zaawansowanej dyskusji w tym zakresie wśród badaczy zagranicznych. W ostatnim czasie rośnie znaczenie masowych imprez biegowych, a także innych eventów sportowych średniej i małej skali oraz imprez związanych z dziedzictwem kulturowym regionu/„heritage sporting events” (HSE) dla zrównoważonego rozwoju oraz ożywienia gospodarczego i społecznego regionów turystycznych. Zapewniają one alternatywę dla zhomogenizowanych, komercyjnych, najdroższych imprez sportowych świata i pozytywnie wpływają na poprawę wizerunku regionów i rozwój turystyki. W związku z powyższym w artykule *A Small-Scale Event and a Big Impact – Is This Relationship Possible in the World of Sport? The Meaning of Heritage Sporting Events for Sustainable Development of Tourism – Experiences from Poland* przedstawiono wyniki badań przeprowadzonych metodą sondażu diagnostycznego podczas trzech wydarzeń sportowych o odmiennej randze sportowej i które reprezentowały różne dyscypliny sportowe – bieganie, jazdę konną oraz pływanie. W badaniu wzięło udział 2098 respondentów, w tym turyści sportowi i rezydenci-gospodarze, którzy wzięli udział w badanych wydarzeniach. Celem badania było porównanie związku pomiędzy rangą wydarzenia sportowego a rozwojem turystyki i wpływem na wizerunek miasta gospodarza oraz ocena jego istotności. Wyniki badania wykazały istotnie statystyczną zależność – najwyższą dodatkową aktywność turystyczną w mieście z okazji uczestnictwa w imprezie sportowca lub kibica podjęli uczestnicy imprezy sportowej o najniższej randze sportowej (półmaraton-impreza masowa). Przyznali także najwyższą ocenę pozytywnego

wpływu wydarzenia sportowego na wizerunek miasta gospodarza. Gospodarze ocenili także najwyżej wpływ społeczny z półmaratonu (tj. zwiększone poczucie dumy, integracja społeczna i tożsamość lokalna). Wyniki badań pokazały, jak duży potencjał społeczny znajduje się w organizacji masowych imprez sportowych.

b4. Leon-Guereno P., Tapia-Serrano M.A., Castaneda-Babarro, A., Malchrowicz-Moško E. Do sex, age, and marital status influence the motivations of amateur marathon runners? The Poznan Marathon case study, *Frontiers in Psychology*, 2020, 11, DOI: 10.3389/fpsyg.2020.02151, Research Topic: Advances in Sport Science: Latest Findings and New Scientific Proposals

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,067, 70 pkt MNiSW

Przegląd literatury przedmiotu pokazuje, że większość dotychczasowych badań na temat motywacji do biegania koncentrowała się głównie na innych krajach niż Polska. Dlatego celem pracy *Do sex, age, and marital status influence the motivations of amateur marathon runners? The Poznan Marathon case study* było zbadanie powodów udziału w maratonie oraz ich związku z wiekiem, płcią i stanem cywilnym Polaków. To badanie miało na celu dostarczenie aktualnych informacji na temat motywacji, dla których sportowcy uczestniczą w polskich maratonach. Główną hipotezą było stwierdzenie, że motywacje maratończyków różnią się w zależności od ich wieku, płci i stanu cywilnego. 493 biegaczy wypełniło polską wersję skali MOMS, zawierającą dziewięć wymiarów. Zapytano uczestników o wiek zawodników (zakresy 19–25 lat, 26–35 lat, 36–50 lat, 51–70 lat) oraz stan cywilny. Na podstawie wyników badań stwierdzono statystycznie istotne powiązania pomiędzy motywacjami sportowców a ich płcią i wiekiem. W tym celu trzy wymiary MOMS zostały statystycznie powiązane z płcią sportowców (personal goal achievement, competition oraz psychological coping), kolejne trzy wymiary różniły się pod względem wieku (health orientation – znaczenie rosnące wraz z wiekiem, affiliation – znaczenie rosnące wraz z wiekiem, oraz self-esteem – największe znaczenie w grupie wiekowej 19-25 lat), a wreszcie stan cywilny nie wykazał istotnych statystycznie różnic w żadnym z wymiarów. Powody, dla których biegacze rekreacyjni biorą udział w maratonie są zatem różne w zależności od wybranych zmiennych socjo-demograficznych, tj. wiek i płeć. Te zmienne były wcześniej brane pod uwagę przez badaczy zagranicznych, lecz badania motywacji maratończyków prowadzone w polskim kontekście społeczno-kulturowym były jak dotąd znacznie rzadsze.

b5. Malchrowicz-Moško E., Chlebosz K. Sport Spectator Consumption and Sustainable Management of Sport Event Tourism. Fan Motivation in High Performance Sport and Non-Elite Sport. A Case Study of Horseback Riding and Running – a Comparative Analysis, *Sustainability*, 2019, 11, (7), article ID 2178, DOI: 10.3390/su11072178, Special Issue: Tourism, Governance and Sustainable Development

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,576, 70 pkt MNiSW

Celem pracy było rozpoznanie, czy występują różnice w motywacji do udziału w imprezach sportowych wśród kibiców – miłośników sportu elitarnego oraz masowego (na przykładzie biegania oraz jeździectwa). Na podstawie wywiadów standaryzowanych przeprowadzonych z 1328 kibicami odnaleziono istotnie statystycznie różnice dla większości analizowanych motywacji w dwóch grupach respondentów (dla 13 z 14 motywacji). Ponadto analizowano struktury motywacyjne kibiców ze względu na płeć, wiek oraz miejsce zamieszkania.

b6. Malchrowicz-Moško E., Poczta J., Adamczewska K. The Potential of Non-Mega Sporting Events for the Promotion of Physical Activity Among Inactive Supporters at the Poznan Half Marathon: A Case Study, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2019, 16, (21), 4193, DOI: 10.3390/ijerph16214193, Special Issue: Effects of Sport Activity on Health Promotion

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,849, 70 pkt MNiSW

Wpływ wydarzeń sportowych na promocję aktywności fizycznej, zdrowego stylu życia i udziału w sporcie jest dyskusyjny, a większość literatury dotyczy wydarzeń dużej skali. To nasuwa pytanie, czy można znaleźć więcej dowodów na tego rodzaju wpływ w przypadku wydarzeń średniej i małej skali. Badania nad dziedzictwem sportowym często odnoszą się do wymiernych efektów, takich jak infrastruktura pozostawiona po zawodach. Jednak budowa nowych obiektów sportowych nie powoduje automatycznie przyciągnięcia uczestników. Pomimo wysokich oczekiwań organizatorów wydarzeń w zakresie ich wpływu na zachowania prozdrowotne ludzi, niewiele badań dostarcza dowodów na to, że wydarzenia zachęcają fanów sportu do większej aktywności fizycznej. Celem artykułu było więc sprawdzenie, czy bieg masowy sprzyja promocji aktywności fizycznej wśród widzów i czy bieg masowy wpływa na gotowość widzów do startu w półmaratonie w przyszłości. Dane zebrano od 510 kibiców półmaratonu w Poznaniu. Wyniki pokazały, że obserwowanie imprezy masowej ma zdaniem respondentów pozytywny wpływ na chęć regularnej

aktywności fizycznej, a także na chęć do biegania w zawodach w przyszłości. Praca dostarczyła wiedzy na temat poziomu skuteczności w promowaniu aktywnego stylu życia wśród kibiców w zależności od wieku, płci i miejsca zamieszkania. W przyszłości należałoby powtórzyć tego rodzaju badanie w dłuższym odstępie czasowym po zakończeniu imprezy.

b7. Malchrowicz-Moško E., Poczta J. Running as a Form of Therapy. Socio-Psychological Functions of Mass Running Events for Men and Women, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2018, 15, (10), DOI: 10.3390/ijerph15102262, Special Issue: Effect of Sport Activity on Health Promotion

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,468, 30 pkt MNiSW

Artykuł omawia funkcje oraz korzyści społeczno-psychologiczne uczestnictwa w masowych biegach ulicznych dla kobiet oraz mężczyzn na przykładzie Półmaratonu Poznańskiego. Na podstawie przeprowadzonych badań ustalono, że motywacje społeczno-psychologiczne (tj. chęć przeżycia silnych emocji oraz potrzeba jedności i integracji z innymi ludźmi) mają dla biegaczy półmaratonu (n=560) wyższą wartość niż aspekty związane ze zdrowiem i kondycją fizyczną. Przyjęto hipotezę, że kobiety i mężczyźni deklarują odmienne motywacje do biegania w półmaratonie. Badania wykazały rozbieżności w motywacjach damskich i męskich, tj. np. kobiety statystycznie częściej uczestniczyły w badanym biegu ulicznym ze względu na panującą modę oraz chęć oderwania się od życia codziennego. W części teoretycznej praca omawia fenomen imprez biegowych w Polsce i na świecie oraz przedstawia to zjawisko na tle interakcji społecznych i psychologicznych, które pokazują, że współczesne bieganie wykracza daleko poza potrzeby dbania o zdrowie i kondycję fizyczną.

b8. Poczta J., Malchrowicz-Moško E. Modern Running Events in Sustainable Development – More than Just Taking Care of Health and Physical Condition (Poznan Half Marathon Case Study), *Sustainability*, 2018, 10, (7), article ID 2145, DOI: 10.3390/su10072145, Special Issue: Physical Activity as a Means of Culture, Leisure and Free Time

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,592, 20 pkt MNiSW

Celem badania była ocena motywacji do wzięcia udziału w półmaratonie pomiędzy następującymi grupami respondentów – mieszkającymi w dużych miastach (ponad 500 000 mieszkańców) i biegaczami mieszkającymi na obszarach wiejskich – oraz ocena różnic między nimi. Badanie

empiryczne dotyczyło 342 biegaczy. Wyniki pokazały, że istotna różnica między mieszkańcami miast i obszarów wiejskich pojawiła się w wynikach dotyczących grupy motywacji w zakresie doznań i emocji. Mieszkańcy miasta zadeklarowali, że najważniejsza dla nich była chęć zabawy, która była o 15% wyższa. Z drugiej strony mieszkańcy obszarów wiejskich stwierdzili, że najważniejsza dla nich była potrzeba przeżycia silnych wrażeń i emocji związanych z uczestnictwem, która była o 20% wyższa niż w przypadku mieszkańców miast.

b9. Kazimierczak M., Dąbrowska A., Adamczewska K., Malchrowicz-Mośko E. The Impact of Modern Ultramarathons on Shaping the Social Identity of Runners. The Case Study of Karkonosze Winter Ultramarathon, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2020, 17, 1, 116, DOI: 10.3390/ijerph17010116, Special Issue: Sports and Health

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,849, 70 pkt MNiSW

Pomimo rosnącego zainteresowania sportami ekstremalnymi na całym świecie badacze rzadko badają złożone czynniki, które prowadzą do silnego zaangażowania w sporty ekstremalne w ostatnich latach. Tożsamość społeczna biegaczy ultra pozostaje niszą badawczą. Celem artykułu była analiza wpływu wydarzenia biegowego na kształtowanie tożsamości społecznej biegaczy ultramaratonów na przykładzie Karkonoskiego Zimowego Ultramaratonu. Metoda jakościowa zastosowana w artykule - wywiady z biegaczami - pozwoliła zbadać czynniki, które tworzą tożsamość społeczną, wśród których kluczową rolę odgrywają motywacje uczestnictwa, subkultura sportowa i autentyczność przeżycia. Pierwsza część artykułu opisuje teoretyczne aspekty tożsamości społecznej w sporcie. Druga część – empiryczna przedstawia wyniki badań uzupełnione wypowiedziami uczestników. W tym przypadku przedmiotem analizy były motywacje uczestnictwa w ultramaratonie i ich cechy. Następnie w artykule analizowana była subkultura ultramaratończyków i doświadczenie autentyczności uczestników. Badany zimowy ultramaraton stworzył idealną przestrzeń do tworzenia, pogłębiania i celebrowania społecznej tożsamości ocenianej przez respondentów jako wartość sama w sobie. Artykuł wzbogaca obecną wiedzę na temat motywacji biegaczy, ponieważ w przeciwieństwie do wyników badań ilościowych, przedstawia pogłębione wypowiedzi biegaczy.

b10. Poczta J., Dąbrowska A., Kazimierczak M., Gravelle F., Malchrowicz-Moško E. Overtourism and Medium Scale Sporting Events Organisations – the Perception of Negative Externalities by Host Residents, *Sustainability*, 2020, 12, (7), 2827, DOI:10.3390/su12072827

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,576, 70 pkt MNiSW

Celem pracy było zbadanie negatywnego wpływu wydarzeń sportowych na życie mieszkańców-gospodarzy. Teoretyczna część wskazuje pozytywne i negatywne skutki, jakie turystyka eventów sportowych przynosi miastom-gospodarzom. Całość nawiązuje do teoretycznych podstaw pojęcia „overtourism”. Druga część pracy przedstawia wyniki badań empirycznych przeprowadzonych pomiędzy 774 aktywnymi i pasywnymi uczestnikami dwóch imprez sportowych w Poznaniu. Wydarzenie sportowe – zawody jeździeckie Cavaliada okazało się mniej uciążliwe dla mieszkańców miasta niż Półmaraton Poznański.

b11. Malchrowicz-Moško E., Zarębski P., Kwiatkowski G. What triggers us to be involved in martial arts? Relationships between motivations and gender, age and training experience, *Sustainability*, 2020, 12, (16), 6567, DOI: 10.3390/su12166567

Współczynnik wpływu Impact Factor: 2,576, 70 pkt MNiSW

Celem pracy było rozpoznanie motywacji do uprawiania judo w zależności od płci, wieku i poziomu doświadczenia sportowego wśród nieelitarnych judoków za pomocą Sport Motivation Scale. Najwyższe wartości uzyskano dla czynników związanych z wewnętrzną motywacją do przeżywania stymulacji oraz wewnętrzną motywacją do działania, a najniższe dla motywacji związanych z regulacją zewnętrzną. Wyniki badań wykazały związek między doświadczeniem w treningu judo a motywacjami judoków, jednak motywacje judoków nie były zróżnicowane ze względu na ich płeć czy wiek. W celu określenia profili motywacyjnych judoków przeprowadzono analizę skupień metodą k-średnich. Zidentyfikowano trzy motywacyjne grupy judoków i stwierdzono, że doświadczenie judo różnicowało przynależność do grup.

b12. Malchrowicz-Moško E., Korzeniewska-Nowakowska P. Legacy of the Olympic Games in the opinion of students of the International Olympic Academy, *Studies in Sport Humanities*, 2016, 20, 9 pkt MNiSW

Artykuł prezentuje genezę badań nad dziedzictwem olimpijskim oraz analizuje opinie studentów Międzynarodowej Akademii Olimpijskiej na temat dostrzeganych przez nich pozytywnych oraz negatywnych aspektów organizacji wielkich wydarzeń sportowych w regionach ich zamieszkania.

b13. Malchrowicz-Moško E., Munsters W. Sport tourism: a growth market considered from a cultural perspective, *Ido Movement for Culture. Journal of Martial Arts Anthropology*, 2018, 18, (4), 25-38, DOI: 10.14589/ido.18.4.4, 8 pkt MNiSW

Tematyka pracy została przedstawiona z perspektywy turystyki sportowej, turystyki kulturowej i heritologii. Celem artykułu było przedstawienie współczesnych korelacji pomiędzy dziedzictwem kulturowym, sportem i turystyką. Ukazano w nim potencjał turystyczny dziedzictwa kulturowego sportu w Polsce i na świecie. Zastosowano metodę analizy źródeł i metodę obserwacji, które pozwoliły scharakteryzować potencjał społeczno-kulturowy form turystyki sportowej, które pozwalają poznawać dziedzictwo kulturowe sportu. W artykule wykorzystano typologię zasobów turystyki kulturowej opracowaną przez Wila Munstersa w 1996 roku. Autorzy stwierdzili, że badania nad dziedzictwem sportowym w świetle turystyki są wciąż nieodkrytym obszarem akademickim. Rozwój turystyki związanej z dziedzictwem sportowym jest również niewystarczający, biorąc pod uwagę potencjał tego rynku. Polska powinna podążać śladami innych krajów, ponieważ ta forma podróżowania za granicą dynamicznie rozwija się. Artykuł porusza też wątki m.in. problematyki gentryfikacji w kontekście turystyki sportowej.

b14. Banio A., Malchrowicz-Moško E. Dance in tourism from an anthropological perspective, *Tourism*, 2019, 29, (1), 15-21, DOI: 10.2478/tour-2019-0002, 20 pkt MNiSW

W artykule zastosowano metodę analizy źródeł oraz metodę obserwacji, które pozwoliły scharakteryzować atrakcje turystyczne związane z tematem tańca i ich potencjał dla rozwoju turystyki sportowej.

b15. Malchrowicz-Moško E., Rozmiarek M., Calthorpe-Croft M. Friendship 84' – Stolen Dreams. The Socio-Political Perspective and Legacy of Soviet Olympia, *Olimpianos – Journal of Olympic Studies*, 2017, 1, (3), 5 pkt MNiSW

Celem artykułu było scharakteryzowanie Igrzysk Przyjaźni – szczególną uwagę zwrócono w nim na aspekty społeczne, polityczne, kulturowe i związane z dziedzictwem tego wydarzenia.

Artykuł opisuje Igrzyska Przyjaźni w kontekście problematyki niechcianego dziedzictwa (tzw. *dissonant heritage*).

b16. Ross W., Malchrowicz-Moško E., Rozmiarok M. The ancient and modern Nemean Games – the evolution of socio-cultural and political functions, *Studies in Sport Humanities*, 2016, 20, 9 pkt MNiSW

Celem artykułu było zaprezentowanie fenomenu starożytnych i współczesnych Igrzysk Nemejskich, jak i różnic pomiędzy wydarzeniami sportowymi odbywającymi się w okresie p.n.e. i tymi, które obecnie mają miejsce w Nemei. Interesowały mnie szczególnie aspekty polityczne, kulturowe i turystyczne, w tym ich znaczenie w różnych epokach. Ustalono, że w czasach starożytnych Igrzyska Nemejskie pełniły głównie funkcje religijne i polityczne. Obecnie natomiast pełnią role głównie społeczne, kulturalne i turystyczne, co przekłada się na rozwój gospodarczy regionu.

b17. Margaritis G., Rozmiarok M., Malchrowicz-Moško E. Tangible and Intangible Legacy of the 19th Century Zappas Olympics and their Implications for Contemporary Sport Tourism, *Physical Culture and Sport. Studies and Research*, 2017, (1), 11 pkt MNiSW

W artykule przedstawiono wpływ Igrzysk Zappejskich na igrzyska olimpijskie w XIX wieku. Opisano przebieg zawodów oraz scharakteryzowano dorobek E. Zappasa, które to wątki dość rzadko przyciągają uwagę badaczy sportu (w Polsce tematyką Igrzysk Zappejskich zajmował się prof. W. Lipoński). Podkreślono wpływ Igrzysk Zappejskich na: wzmocnienie tożsamości narodowej Greków po tureckiej niewoli oraz zapoznanie Greków ze sportem oraz ideą fair play. Wiedza zdobyta przez Greków podczas organizacji tego wydarzenia była przydatna w organizacji pierwszych nowożytnych igrzysk olimpijskich w Atenach. Obecnie pozostałości po tym wydarzeniu pełnią funkcje turystyczne i kulturalne. Podkreślono także znaczenie takich historycznych obiektów sportowych jak Zappeion i Stadion Panatenajski.

b18. Poczta J., Malchrowicz-Moško E., Braga de Melo Fadrigas A. Age-related motives in mass running events participation, *Olimpianos – Journal of Olympic Studies*, 2019, 2(1), 5 pkt MNiSW

Celem pracy było określenie związanych z wiekiem motywacji uczestnictwa w półmaratonie wśród czterech kategorii wiekowych respondentów: do 25 lat (n = 238), 26-35 lat (n = 228), 36-50

lat (n = 69) i 51-70 lat (n = 25). Najważniejsza różnica pomiędzy młodymi i starszymi biegaczami polegała na tym, że młodzi ludzie częściej koncentrują się na wynikach sportowych, podczas gdy starsi ludzie bardziej koncentrują się na kontaktach z innymi ludźmi. Zwracają również większą uwagę na atrakcyjność miasta, w którym impreza ma miejsce. Młodzi biegacze częściej skupiają się na osiągnięciu wyznaczonego wyniku sportowego, przeżywaniu intensywnych emocji związanych ze startem i poszukiwaniu uznania w oczach innych – biegaczy oraz kibiców.

b19. Banio A., Malchrowicz-Moško E., Omorczyk A., Rozmiarok M. Dziedzictwo igrzysk olimpijskich a polityka Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, *Rozprawy Naukowe AWF we Wrocławiu*, 2018, 63, 8 pkt MNiSW

Celem artykułu było zaprezentowanie aktualnych trendów w zarządzaniu imprezami sportowymi na przykładzie igrzysk olimpijskich. Przedstawiono w nim również wybrane polityczne aspekty organizacji tego święta sportu.

b20. Malchrowicz-Moško E., Villareal J., Chlebosz K., Głapa A. Motivation for running in a half-marathon among university students, *Trends in Sport Sciences*, 2018, 25(1), 9 pkt MNiSW

Celem pracy było zbadanie motywacji do wzięcia udziału w półmaratonie wśród studentów. Próba objęła 178 respondentów. Wyniki wskazały, że studenci z miejscowych uniwersytetów oraz studenci-turyści sportowi w Poznaniu mają podobne formy motywacji, z pewnymi różnicami istotności (m.in. w zakresie potrzeb afiliacyjnych).

b21. Malchrowicz-Moško E., Młodzik M., Banio A., Omorczyk A. Triathlon as a form of sports consumption: motives for participation, *Tourism*, 2018, 28(2), 8 pkt MNiSW

Praca stanowiła kontynuację wcześniejszych analiz zachowań biegaczy i była badaniem wstępnym struktury motywacyjnej triathlonistów.

b22. Malchrowicz-Moško E., Rozmiarok M. Why women run? Motivations for running in a half marathon among local runners and sports tourists, *Olimpianos – Journal of Olympic Studies*, 2018, 2(3), 5 pkt MNiSW

Praca stanowiła analizę struktury motywacyjnej kobiet-biegaczek oraz różnic w motywacjach do biegania wśród biegaczek lokalnych oraz turystek sportowych.

b23. Glapa A., Malchrowicz-Moško E. Podróże z jogą jako forma podróży kulturowych, w: M. Kazimierzczak (red.), *Inspiracje sportem w turystyce kulturowej*, AWF Poznań, 2016, 4 pkt MNiSW

W artykule przedstawiono polskie i zagraniczne destynacje turystyczne związane z tematyką jogi oraz potencjał rozwojowy tego segmentu przemysłu czasu wolnego.

b24. Malchrowicz-Moško E., Lubowiecki-Vikuk A. Motivations to run among singles in management of sporting events, in: V. Ratten (ed.), *Sport entrepreneurship: An economic, social and sustainability perspective*, Emerald Publishing, 2020, 20 pkt MNiSW

Celem pracy była identyfikacja motywacji do biegania wśród singli oraz wskazanie różnic w stosunku do biegaczy będących w formalnym/niefORMALnym związku. W pierwszym etapie zidentyfikowano motywacje do biegania wśród osób samotnych oraz wskazano, czy istnieją istotne statystycznie różnice w porównaniu z motywacjami deklarowanymi przez osoby będące w związku. W drugim etapie sprawdzono różnice dla dziewięciu grup motywacji wskazanych w kwestionariuszu MOMS. Ustalenia dotyczące motywacji do biegania wśród singli można wykorzystywać do opracowywania bardziej skutecznych strategii marketingowych w branży maratonów i imprez sportowych.

b25. Malchrowicz-Moško E., Munsters W., Korzeniewska-Nowakowska P., Gravelle F. Controversial animal tourism considered from a cultural perspective, *Tourism*, 2020, 20 pkt MNiSW

Praca porusza problematykę kontrowersyjnych eventów sportowych z udziałem zwierząt.

b26. Malchrowicz-Moško E. Biegaj i zwiedzaj – podróże na maratony jako współczesny trend w turystyce kulturowej i sportowej, w: M. Kazimierzczak (red.), *Inspiracje sportem w turystyce kulturowej*, AWF Poznań, 2016, 4 pkt MNiSW

Artykuł ukazuje współczesne maratony jako stymulator rozwoju turystyki oraz prezentuje potencjał turystyczny najslawniejszych polskich i zagranicznych imprez biegowych.

(Oświadczenie określające wkład w powstanie poszczególnych prac wraz z oświadczeniami współautorów zawarto w osobnych załącznikach)

5. Aktywność naukowa w innych uczelniach i instytucjach naukowych

5.1. Staż naukowy – University of Ottawa

2019 – wrzesień-październik – staż naukowy – University of Ottawa (Kanada)/School of Human Kinetics/Faculty of Health Sciences. Podczas stażu współpracowałam z prof. Marijke Taks oraz prof. Francois Gravelle. Dotychczasowym efektem stażu są dwie publikacje w czasopiśmie *International Journal of Environmental Research and Public Health* – IF 2,849 (*Do Years of Running Experience Influence the Motivations of Amateur Marathon Runners?* oraz *The Potential of Non-Mega Sporting Events for the Promotion of Physical Activity Among Inactive Supporters at the Poznan Half Marathon: A Case Study*). Oprócz udziału w zajęciach z zakresu zarządzania sportem kierowanych przez prof. Taks wygłosiłam również wykład otwarty na temat turystyki sportowej w krajach islamskich oraz uczestniczyłam w spotkaniach zespołu naukowego kierowanego przez prof. Taks.

5.2. Współpraca z International Olympic Academy w Grecji

W latach 2015-2019 odbyłam cztery pobyty naukowe w antycznej Olimpii:

2019 – lipiec – tygodniowy pobyt w ramach International Session for Educators of Higher Institutes of Physical Education

2017 – maj – tygodniowy pobyt w ramach International Session for Educators of Higher Institutes of Physical Education

2016 – wrzesień – miesięczny pobyt w ramach International Seminar on Olympic Studies for Postgraduate Students. Pełniłam funkcję koordynatora seminarium, w którym uczestniczyli przedstawiciele 30 krajów.

2015 – wrzesień – miesięczny pobyt w ramach International Seminar on Olympic Studies for Postgraduate Students

5.3. Udział w międzynarodowych szkołach letnich

2019 – czerwiec – International Summer School in Sports Science w Paryżu w zakresie socjologii sportu (Universite Paris-Est Marne-La-Vallee). Szkoła poświęcona tematowi „Enhancing Research in Physical Activity and Sport in Human and Social Science Perspective”. Konsultacje naukowe z prof. G. Pfister oraz prof. E. Tulle

2016 – lipiec – udział w Summer V4 Heritage Academy – Management of UNESCO World Heritage Cultural Sites in Visegrad Countries, Węgry. Organizator ze strony polskiej: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

2021 – w sierpniu b.r. będę uczestniczyła w dwóch szkołach letnich: *CityLAB: The Sustainable City – An Integrated Perspective* organizowanej przez University of Antwerp oraz *Doing, Writing, Thinking Sport History* organizowanej przez University of Lausanne

Wyjazdy pozwoliły mi na nawiązanie współpracy z przedstawicielami zagranicznych ośrodków naukowych. Poniżej wymieniono uniwersytety reprezentowane przez naukowców, z którymi współpracuję. Realizacja badań zakończyła się wspólnymi publikacjami naukowymi z następującymi badaczami: W. Munsters – Zuyd University of Applied Sciences (Holandia); F. Gravelle – University of Ottawa (Kanada); O. Oklevik i G. Kwiatkowski – Western Norway University of Applied Sciences (Norwegia); W. Ross – University of South Carolina (Stany Zjednoczone); Z. Botikova – Masaryk University (Czechy); P. Leon-Guereno i A. Castaneda-

Babarro – University of Deusto San Sebastian (Hiszpania); M.T. Calle Molina – Universidad Autonoma de Madrid (Hiszpania); A. Braga de Melo Fadrigas – University of Girona (Hiszpania); M.A. Tapia-Serrano i P.A. Sanchez-Miguel – University of Extremadura (Hiszpania); J. Villarreal – Universidad Nacional del Litoral (Argentyna); D. Rosina, R. Campos Veloso i J. Frias Amato – University of Sao Paulo (Brazylia); Ch. Tsordia – University of Patras (Grecja); N.M. Castanheira Almeida – University of Coimbra (Portugalia); D. Contiero – The University of the West of Scotland (Wielka Brytania); G. Margaritis – Uniwersytet Peloponeski (Grecja); M. Calthorpe-Croft – Queensland University of Technology (Australia).

W Polsce współpracowałam z badaczami reprezentującymi AWF Poznań oraz badaczami z innych ośrodków akademickich: Z. Waśkiewicz – AWF Katowice, H. Grzesiak i M. Sekida – UAM Poznań, P. Zarębski – Politechnika Koszalińska, A. Lubowiecki-Vikuk – SGH Warszawa, P. Korzeniewska-Nowakowska – Uniwersytet Zielonogórski, A. Banio – Uniwersytet Szczeciński, K. Płoszaj i W. Firek – AWF Warszawa, P. Markiewicz – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, A. Omorczyk – Uniwersytet Śląski w Katowicach oraz J. Jastrząbek – Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu.

Ponadto w lutym 2019 roku przebywałam na Uniwersytecie Johanna Gutenberga w Moguncji (Institute of Sport Sciences), gdzie odbywałam kilkudniowe konsultacje naukowe z zespołem badawczym, którego kierownikiem jest prof. H. Preuss. Efektem wyjazdu jest wspólny artykuł z T. Koenecke, który znajduje się obecnie w recenzji. Tytuł pracy: *Environmental awareness of marathon runners in Germany: an exploratory study*

5.4. Członkostwo w krajowych i międzynarodowych organizacjach i stowarzyszeniach naukowych

Aktualnie jestem członkiem:

- European Association for Sociology of Sport EASS (członek grupy badawczej Sport Event Network prowadzonej przez prof. Davida Sterchele z Leeds Beckett University w Wielkiej Brytanii);

- European Association for Sport Management EASM;
- International Society for the Social Sciences of Sport;
- oraz Koła Młodych Polskiej Akademii Olimpijskiej działającej przy Polskim Komitecie Olimpijskim.

6. Wykaz wybranych krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych, w których uczestniczyłam po obronie pracy doktorskiej

- Second Annual Conference of Center for Sociocultural Sport and Olympic Research, California State University, 15-16 marca 2019 r., Stany Zjednoczone
Referat: *Is Sports Tourism Halal or Haram? Leisure Time of Muslim Women in Islamic Countries*
- European Association for Sociology of Sport Conference „Sports and the Environment – Policies, Values and Sustainability”, 3-6 czerwca 2019 r., Norwegia
Sustainable Management of Sport Event Tourism in Poland and Slovakia
- International Conference „Legacy of the Olympic and Paralympic Games”, Universite Paris Est Marne la Vallee, 17-18.06.2019 r., Francja
All is Not Lost – the Legacy of the Athens 2004 – Games of the XXVIII Olympiad
- European Association for Sport Management Conference, 3-6.09.2019 r., Sewilla
Triathlon as a Form of Sports Consumption – Motives for Participation
- International Cultural Tourism Conference „Cultural Tourism – Theory and Practice. Research Status Quo, Practical Applications and Development Perspectives”, AWF Poznań, 25-27.10.2018r.
Heritage Sport Tourism in Poland

- II Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Laboratorium Doświadczeń Turystycznych – Kontrowersje i problemy wokół współczesnej gospodarki turystycznej”, AWF Poznań, 15.06.2018r.

Kontrowersyjne aspekty turystyki sportowej

- Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Turystyka sportowa – społeczno-kulturowy potencjał i perspektywy rozwoju”, AWF Poznań, październik 2015

Fenomen turystyki sportowej na tle tendencji charakterystycznych dla epoki postmodernizmu

- Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Inspiracje sportem w turystyce kulturowej”, AWF Poznań, wrzesień 2016

Biegaj i zwiedzaj – podróże na maratony jako współczesny trend w turystyce kulturowej i turystyce sportowej

oraz *Obiekty olimpijskie jako atrakcja dla miłośników turystyki kulturowej sportu*

- VII Ogólnopolska Konferencja Naukowa Polskiego Towarzystwa Nauk Społecznych o Sporcie „Sport i turystyka w świetle nauk społecznych: historia, stan obecny i wyzwania”, AWF Warszawa, 1-3.09.2017 r. – prowadzenie obrad w sesji historycznej

Wykaz wybranych konferencji przed obroną pracy doktorskiej (udział z referatem):
3rd International Congress Unesco Chair Unitwin Network „Culture, Tourism, Development”, Barcelona 2014, Ogólnopolska konferencja naukowa Polskiego Towarzystwa Nauk Społecznych o Sporcie „Sport i turystyka w świetle wartości społecznych”, AWF Kraków 2015, Międzynarodowa konferencja naukowa „New Trends in Tourism Research”, AWF Poznań 2014, Ogólnopolska konferencja naukowa „Etyczny wymiar podróży kulturowych”, AWF Poznań 2014, Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Sport i turystyka – uwarunkowania historyczne i wyzwania współczesności”, AWF Poznań 2013, Ogólnopolska konferencja naukowa „Jakość życia w kulturowych przestrzeniach podróżowania”, AWF Poznań 2012, Ogólnopolska konferencja naukowa „Turystyka religijna”, Uniwersytet Szczeciński, 2011.

7. Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzujące naukę

7.1. *Udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych*

Byłam członkiem komitetu organizacyjnego 6 konferencji naukowych zorganizowanych na Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu: „Turystyka sportowa – społeczno-kulturowy potencjał i perspektywy rozwoju” (2015), „Inspiracje sportem w turystyce kulturowej” (2016), „Cultural Tourism – Theory and Practice. Research Status Quo, Practical Applications and Development Perspectives” (2018), „Etyczny wymiar podróży kulturowych” (2014), „Sport i turystyka – uwarunkowania historyczne i wyzwania współczesności” (2013, wspólnie z Polskim Towarzystwem Nauk Społecznych o Sporcie) oraz „Jakość życia w kulturowych przestrzeniach podróży” (2012).

Podczas dwóch konferencji naukowych poświęconych tematyce turystyki sportowej (2015, 2016) pełniłam również funkcję sekretarza konferencji.

7.2. *Recenzowanie publikacji naukowych*

Wykonałam 25 recenzji dla następujących czasopism naukowych:

Lista filadelfijska (15 artykułów): Sport in Society, Leisure Studies, Journal of Hospitality and Tourism Research, Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism, Sustainability, PlosOne, International Journal of Environmental Research and Public Health, Eastern European Economics oraz: Annals of Leisure Research, Folia Turistica, Frontiers in Sports and Active Living, Physical Activity Review, Event Management, Sports, Tourism, Trends in Sport Sciences, Studies in Sport Humanities (10 artykułów)

7.3. Członkostwo w komitetach redakcyjnych czasopism naukowych

W latach 2012-2014 byłam członkiem komitetu redakcyjnego oraz sekretarzem redakcji czasopisma naukowego *Turystyka Kulturowa* oraz portalu popularyzacyjnego www.turystykakulturowa.org.

7.4. Pełnienie funkcji redaktora special issues

W okresie marzec 2021-grudzień 2021 pełnię funkcję redaktora special issue czasopisma naukowego *Frontiers in Psychology*, sekcja Movement Science and Sport Psychology (Impact Factor 2,067).

Wydanie specjalne zostało przygotowane pod hasłem *Psychological dimension of running among unexplored socio-cultural groups* wspólnie z prof. Ch. Hautboisem (Paris-Saclay University, Francja) oraz dr P. Leon-Guereno (University of Deusto, Hiszpania).

W okresie styczeń 2021-grudzień 2021 pełnię funkcję redaktora special issue czasopisma naukowego *Sustainability* (Impact Factor 2,576).

Wydanie specjalne zostało przygotowane pod hasłem *Eco-initiatives and eco-attitudes at leisure events* wspólnie z prof. G. Kwiatkowskim (Politechnika Koszalińska).

7.5. Pełnienie funkcji promotora pomocniczego

Pełniłam funkcję promotora pomocniczego w zamkniętym przewodzie doktorskim dr Macieja Młodzika w zakresie nauk o kulturze fizycznej. Promotor: dr hab. prof. AWF Marek Kazimierczak.

Tytuł rozprawy doktorskiej: *Wodne imprezy sportowo-rekreacyjne a postawy wobec aktywności fizycznej* (AWF Poznań)

Byłam także promotorem i opiekunem naukowym kilku prac licencjackich i magisterskich oraz recenzentem kilkudziesięciu prac licencjackich i magisterskich na Wydziale Turystyki i Rekreacji AWF w Poznaniu.

7.6. Autorstwo podręczników akademickich

Autorstwo podręcznika akademickiego w języku polskim „Turystyka sportowa” oraz podręcznika w języku angielskim „Sport Tourism – Current Trends and Future Challenges” (Wydawnictwo AWF Poznań)

7.7. Udział w tworzeniu programu studiów

Jestem współautorem programu specjalności studiów *Turystyka sportowa* na AWF w Poznaniu oraz opracowałam sylabusy nowo zaproponowanych przedmiotów. Aktualnie przygotowuję program nowej specjalności studiów o nazwie *Zarządzanie sportem w regionie turystycznym*.

7.8. Wykłady na zagranicznych uczelniach

Prowadziłam zajęcia na czterech uczelniach zagranicznych w ramach programu Erasmus dla wykładowców:

- University of Lisbon (2017) oraz University of Coimbra (2016) - Portugalia,
- University of Deusto San Sebastian (2014) - Hiszpania,
- Anadolu Universitesi (2015) - Turcja

7.9. Prowadzone zajęcia na AWF w Poznaniu

Turystyka sportowa, Turystyka eventów sportowych, Dziedzictwo sportu w turystyce, Dziedzictwo kulturowe w turystyce, Historia kultury, Turystyka kontrowersyjna, Rola mediów w kreowaniu zachowań turystycznych. Zajęcia prowadzone w języku angielskim (Erasmus) – Sports tourism

7.10. Opieka nad kołem naukowym

W latach 2014-2017 byłam II opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Historii Kultury i Sztuki. W tym czasie byłam pomysłodawcą oraz organizatorem na AWF w Poznaniu wydarzeń pod nazwą Tydzień Kultury (hiszpańskiej i japońskiej) oraz Miesiąc Tolerancji Kulturowo-Religijnej (organizacja wykładów otwartych dla studentów na temat Islamu, Judaizmu, Buddyzmu oraz Hinduizmu).

7.11. Członkostwo w uczelnianych komisjach senackich

Aktualnie jestem członkiem Senackiej Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów i Doktorantów.

7.12. Inne

- Opublikowałam cykl esejów popularnonaukowych dla portalu Postturysta (oraz brałam udział w warsztatach na temat etyki podróżowania prowadzonych przez twórców portalu podczas konferencji naukowej poświęconej antropologii turystyki na AWF w Krakowie w 2015 roku).
- Przeprowadziłam wywiady z p. Otylią Jędrzejczak oraz p. Mateuszem Kuszniereviczem, które zostały zawarte w książce *Zjednoczeni w marzeniach: 14 historii na medal*, która została wydana przez Polski Komitet Olimpijski w 2020 roku.
- Opracowałam dwa hasła encyklopedyczne (*legacy* oraz *festival and event impact*) do *Encyclopedia of Sport Management*, która zostanie wydana w 2021 roku przez Wydawnictwo Edward Elgar pod redakcją prof. P. Pedersena (Indiana University Bloomington).

8. Nagrody i wyróżnienia

W 2019 roku otrzymałam nagrodę „Ciągle naprzód” oraz statuetkę „Ikar” z rąk JM Rektora Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu – dra hab. prof. AWF Dariusza Wielińskiego.

Drna Malchomicz - Mos'ko